Inskrift:

...li : lit : resa : eftiʀ : f...
5 10 15

... *let ræisa æftiʀ* ...

»... lät resa efter ...»

Till läsningen: Före 1 **l** finns inga spår av runor. 4 **i**, som har förlorat ett stycke nedtill, är ej stunget. 5 **t** är delvis bortnött i den skålformiga nedslipningen. 7 **e** och 10 **e** är tydligt stungna. I 11 **f** går bistavarna ej upp till ramlinjen, vilket beror på att runan står på det ställe, där runbandet gör en skarp krök. Skiljetecknet efter 14 **ʀ** har förlorat nedre punkten. Av runan 15 **f** återstår övre hälften; den undre bistaven har förlorat nedre delen.

Runföljden 1–2 **li** utgör givetvis slutet av namnet på den, som har låtit resa stenen. 15 **f** utgör sannolikt början på ett namn.

Det bevarade stycket har tydligen utgjort runstenens topp. Inga andra delar av stenen har trots efterforskningar ännu kommit i dagen.

17. Ormesta, Hageborg, Almby sn. Nu i Örebro läns museum.

Pl. 7.

Litteratur: Cl. Claesson och G. Ekelund, Fasta fornlämningar i Almby sn, 1936 (ATA); B. Waldén, Historiskt-topografiska studier i Almby sockens historia (i: Almby. En minnesskrift, 1943), s. 27 f.; S. B. F. Jansson, Runinskrifterna i Närke (i: Från bergslag och bondebygd 1952), s. 36 f.

Äldre avbildning: Örebro läns museum, foto (återgivet i Waldén a. a.).

Stenen, som upptäcktes år 1917, låg i spiselmuren på torpet Hageborg under Ormesta; den påträffades alltså i samma byggnad som Nä 16. Upptäckten gjordes då torpstugan revs, och stenen överlämnades så gott som omedelbart ($^{10}/_{3}$ 1917) till Örebro läns museum av lantbrukaren J. A. Johansson, samme man som ett par år tidigare hade skänkt Nä 16 till museet. Nä 17 fick i museets samlingar inventarienumret 9270.

I den förteckning över fasta fornlämningar i Almby socken som gjordes år 1936 nämns en förkommen runsten från Ormesta: »Enligt en uppgift av prosten Lidén[1] i Almby skall enligt traditionen förr ha funnits en numera försvunnen runsten i Ormesta by.» Uppgiften måste väl åsyfta Nä 17, ty denna sten finns icke upptagen i förteckningen. Stenen hade ju sedan länge sin plats på museet, vilket troligen hade fallit prosten ur minnet.

Gråröd sandsten med mörkare inslag. Höjd 95 cm, bredd 35 cm, tjocklek omkring 14 cm. Tecknens storlek är 6,5–10 cm. Stenens högra kant och baksida är svärtade av eld.

Ristningen gör som helhet ett påfallande egendomligt intryck. Ornamentiken är tafatt och förvirrad, vilket tydligen ej endast beror på att stenen är ofullständig. Av de bevarade runorna har några ett ganska normalt utseende, och flertalet av inskriftens runtecken kan läsas. Ett par »ord» kan också urskiljas: **sin** och **kuþ**. Trots detta torde det kunna betraktas som säkert, att Nä 17 som helhet saknar språklig innebörd. Jfr mitt av Waldén (a. a s. 28) återgivna uttalande om ristningen och *Inledning* s. XIV, not 2.

[1] Därmed åsyftas Theodor Alfred Lindén (1865–1946).